

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-07-000 142
Бања Лука, 12.7.2007. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Вељко Икановић, као предсједника вијећа, Обрена Бужанина и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М. Р., због стицаја кривичних дјела силовање у покушају из члана 193. став 2. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Окружног тужиоца у Бањој Луци, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 031 од 1.6.2007. године, након одржане сједнице вијећа у присуству Републичког тужиоца мр Ненада Врањеша и оптуженог, а у одсутности уредно обавјештеног браниоца оптуженог, адвоката Д. Р. из Г., дана 12.7.2007. године, донио је

ПРЕСУДУ

Уважава се жалба Окружног тужиоца у Бањој Луци, те се преиначава пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 031 од 1.6.2007. године, у одлуци о казни, тако што се оптуженом М. Р., за кривично дјело силовање у покушају из члана 193. став 2. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, за које је оглашен кривим том пресудом, утврђује казна затвора у трајању од 3 (три) године, а утврђена казна затвора од 6 (шест) мјесеци за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске, се прихвата као правилно утврђена казна, те се примјеном одредби члана 42. став 1. и став 2. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) мјесеца, у коју казну му се урачунава вријеме проведено у притвору почев од 10.4.2007. године, па надаље.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Образложење

Првостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 031 од 1.6.2007. године, оглашен је кривим М. Р., због стицаја кривичних дјела силовање у покушају из члана 193. став 2. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) мјесеца, а након што су му претходно утврђене затворске казне за кривично дјело силовање у покушају из члана 193. став 2. у вези са чланом 20. КЗ РС, у трајању од једне године а за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. КЗ РС у трајању од 6 мјесеци. У изречену јединствену казну затвора оптуженом урачунато му је вријеме проведено у притвору од 10.4.2007. године, па надаље. Оптуженом је изречена и мјера безбједности обавезног лијечења зависности од алкохола која се проводи уз издржавање казне затвора, те мјера безбједности одузимања оружја који је предмет извршења кривичног дјела из члана 399. став 1. КЗ РС. Ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка, а малодобна оштећена је са одштетним захтјевом упућена на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио Окружни тужилац у Бањој Луци због одлуке о кривичној санкцији, с приједлогом да се уважавањем те жалбе оптуженом утврди затворска казна у дужем трајању за кривично дјело силовања из члана 193. став 2. у вези са чланом 20. КЗ РС, а потом, узимајући утврђену казну затвора од шест мјесеци за кривично дјело из члана 399. став 1. КЗ РС, примјеном одредбе о стицају изрекне јединствену казну затвора у дужем трајању од казне изречене првостепеном пресудом.

Одговор на жалбу тужиоца је поднио бранилац оптуженог, адвокат Д. Р. из Г., у којој оспорава основаност приговора жалбе Окружног тужиоца и предлаже да се жалба одбије, као неоснована.

У сједници вијећа Републички тужилац је након излагања жалбе Окружног тужиоца изјавио да подржава жалбене аргументе и приједлог жалбе у цјелости. Оптужени је, након што му је предочен садржај одговора на жалбу коју је поднио његов бранилац, изјавио да подржава приједлог браниоца из одговора на жалбу да се жалба тужиоца одбије као неоснована.

Испитујући првостепену пресуду у дијелу који се жалбом побија а у смислу одредбе члана 312. Закона о кривичном поступку, овај суд је одлучио као у изреци из слиједећих разлога:

Основан је жалбени приговор тужиоца који се заснива на тврдњи да нису правилно вриједноване околности од значаја за висину казне, приликом одмјеравања казне оптуженом за кривично дјело силовање у покушају из члана 193. став 2. у вези са чланом 20. КЗ РС, те да је утврђена казна затвора за ово дјело преблага и није адекватна тежини дјела и степену кривичне одговорности оптуженог.

Наиме, неспорно утврђена чињеница да је жртва полног насиља у извршењу овог кривичног дјела малодобна кћи оптуженог, без сумње представља околност отежавајућег карактера, како то жалба тужиоца правилно истиче. Ово из разлога што је извршењем дјела злоупотребљен родитељски однос и однос зависности малодобне оштећене према оптуженом, који произлази из овог степена сродства с обзиром на њен узраст. Извршењем дјела оптужени је на најгрубљи начин повриједио обавезе које из родитељства произлазе и злоупотријебио повјерење малодобне кћерки као жртве, када је умјесто очекиване заштите (која природно и законски из родитељства произлази), врши полно насиље према кћерки која је по својој зрелости готово на граници између дјетињства и млађег пунољетства. Осим тога, околности које прате начин извршења дјела (дјело извршио у присуству своје супруге, а мајке малодобне оштећене), и околности које су претходиле извршењу дјела, а које се жалбом тужиоца апострофирају, и по оцјени овог суда, имају отежавајући карактер, како то жалба тврди. Из наведених разлога нема мјеста закључку првостепеног суда о одсуству отежавајућих околности на страни оптуженог.

Надаље, околности олакшавајућег карактера које првостепени суд налази на страни оптуженог, и на које се позива у образложењу побијане пресуде (ранија неосуђиваност, лоше имовно стање, инвалидност оптуженог), немају такав значај да би се могле оквалификовати као околности особито олакшавајућег карактера, па тиме није било мјеста за ублажавање казне, по овом основу, испод законског минимума казне прописане за ово дјело, на што жалба тужиоца с разлогом указује. То посебно када се има у виду правна природа кривичног дјела, и близак сроднички однос између жртве и оптуженог као починиоца дјела.

Из наведених разлога жалба тужиоца, заснована на тврдњи о неадекватности утврђене казне затвора оптуженом за кривично дјело силовање у покушају из члана 193. став 2. у вези са чланом 20. КЗ РС, се показује основаном, ради чега је овај суд уважавањем те жалбе преиначио првостепену пресуду у одлуци о казни, тако што је оптуженом за ово дјело утврдио казну затвора у трајању од три године, која казна је у границама прописане казне затвора за ово кривично дјело и представља њену доњу границу. Овако утврђена казна, по оцјени овог суда, представља довољану, али и потребну мјеру казне с аспекта остварења сврхе кажњавања у свим њеним сегментима, и одражава праведан баланс између захтјева у јавном интересу да казна по тежини мора имати опште одвраћајући карактер, и легитимног права оптуженог, као извршиоца дјела, за ресоцијализацијом кроз његово преваспитање.

Имајући у виду утврђену казну затвора овом пресудом, за наведено кривично дјело, а прихватајући утврђеном казну затвора у трајању од шест мјесеци за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. КЗ РС, овај суд је оптуженом, примјеном одредби члана 42. став 1. и став 2. тачка 2. Закона о кривичном поступку, изрекао јединствену казну затвора од три године и два мјесеца. У изреченој јединственој казни затвора дошле су у пуној мјери до изражаја све олакшавајуће околности које је првостепени суд утврдио на страни оптуженог, као и отежавајуће околности на које је жалбом тужиоца правилно указано.

Ради изнијетог, уважавањем жалбе тужиоца преиначена је првостепена пресуда, на начин описан у изреци ове пресуде, а на основу одредбе члана 320. став 1. ЗКП-а.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић